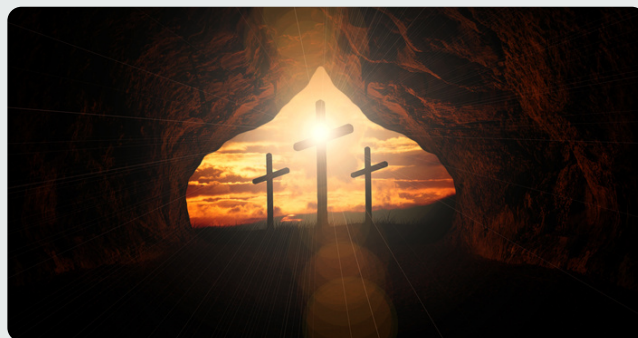
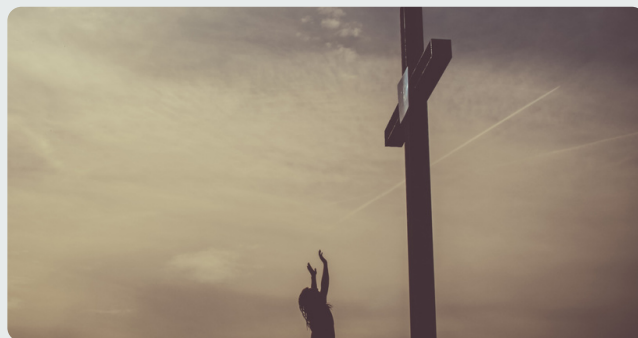

Krzyż

Krzyż

Czas zajęć: 60 min.

CELE:

- Wyjaśnienie istoty ofiary Jezusa
- Poznanie znaczenia drzewa w historii kościoła
- Formułowanie puenty historii o dębie
- Wyjaśnianie na czym polega życie, na co dzień, w świetle miłości krzyża
- Wspólne tworzenie tekstu modlitwy

METODY:

pogadanka, praca z tekstem, ćwiczenia aktywizujące, burza mózgów, pantomima, projekcja filmu

FORMY:

zajęcia zbiorowe, grupowe i indywidualne

ŚRODKI DYDAKTYCZNE:

Pismo Święte, rzutnik, komputer, tekst opowiadania M. Zychli „Marzenie pewnego dębu”, teksty pieśni „Zbawienie przyszło przez krzyż”, kartki z niedokończonym zdaniem,

Krzyż

1. Modlitwa. Krótkie nawiązanie do poprzednich zajęć (zwrócenie uwagi na nasze powołania, na otwarcie się na wolę Bożą).

Rundka początkowa, każdy odpowiada na pytania:

„Jak się czujesz?”

„Z jakimi myślami zaczynasz zajęcia?”

Przedstawienie celu spotkania – odczytanie słów Ojca Świętego z przemówienia z dnia 4 sierpnia 2023 r. Lizbona

„...To, co słyszymy wiele razy we Mszy świętej: „A Słowo stało się ciałem i zamieszkało między nami”. Pamiętajcie? A Słowo stało się człowiekiem i pielgrzymowało między nami. I czyni to z miłości. Czyni to z miłości. A Krzyż, który towarzyszy każdemu Światowemu Dniu Młodzieży jest ikoną, jest figurą tej pielgrzymki. Krzyż jest najgłębszym sensem największej miłości, miłości, którą Jezus chce ogarnąć nasze życie. Nasze? Tak, twoje, i moje, życie każdego z nas...”

2. Podział grupy na siedem zespołów. Każda zespół otrzymuje tekst o drzewie i próbuje zinterpretować fragment, przygotowując krótką pantomimę bądź komentarz do otrzymanych słów.
Prowadzący próbuje podsumować wyniki prac każdej z grup - wyjaśnienie teologii drzewa

I grupa

Drzewo pnie się w stronę nieba, przypominając człowiekowi jaki jest ostateczny cel jego doczesnej wędrówki

Krzyż

II grupa

Najwyższe okoliczne drzewo przyjmuje na siebie ogień gromu, który dla człowieka jest symbolem gniewu Bożego.

III grupa

Drzewo daje schronienie człowiekowi przed deszczem i słońcem, a zwierzętom dom- ptaki w jego gałęziach wiją gniazda, inne zwierzęta zamieszkują w pniach.

IV grupa

Popękany i pomarszczony pień najstarszych, budzących zachwyty okazów uczy człowieka jak z godnością przyjmować brzemię starości.

V grupa

Wyciągnięte gałęzie drzewa wskazują dwie płaszczyzny: pionową i poziomą, które przypominają nam o związku pomiędzy Bogiem a istotami przez Niego stworzonymi oraz pomiędzy nimi samymi.

VI grupa

Korzenie mocno i szeroko wrosnięte w ziemię przypominają o naszej zależności od Matki Ziemi

VII grupa

Za dar wody i słońca potrzebny do wzrostu, drzewo dziękuje Bogu pięknem liści, owoców, a także tańcem poruszanych przez wiatr gałęzi – niechże każdy człowiek uczy się od niego wdzięczności dla Stwórcy.

Krzyż

3. Odczytanie przez prowadzącego opowiadania pt. „Marzenie pewnego dębu”.
Wspólna interpretacja - odkrycie roli drzewa w historii zbawienia.

Niedaleko Jerozolimy, na lekkim wzniesieniu rosły cztery dęby. Wśród nich wyróżniał się jeden. Jego gałęzie ułożone na kształt królewskiego berła zdawały się sięgać nieba. Liczył czterysta lat. Miał jedno pragnienie – chciał by drewno z niego uzyskane ozdobiło świątynię jerozolimską, pragnął w ten sposób podziękować Bogu – swemu Stwórcy – za dar życia i za to, że przez tyle wieków był świadkiem wydarzeń mających miejsce na tej ziemi. Któregoś dnia pojawili się cieśle. Dąb zrozumiał, że przyszedł czas pożegnania, i że już wkrótce wypełni się jego ostateczne powołanie. Zanim pierwsze ciosy zraniły pień, wiatr – wierny przyjaciel pogładził czule jego gałęzie i zaszeleścił liśćmi. Z najpiękniejszego fragmentu pnia wyciosano dwie długie belki. „Może zamienią się one w filary podtrzymujące strop świątyni albo staną się stopniami wiodącymi do Świętego Przybytku?” – rozmyślał dąb. Kiedy jedna z belek przecięto w pół i ułożono w poprzek na dłuższej, dąb wydał przeraźliwy okrzyk: „Nie, tylko nie to!”, a wiatr zaniósł jego wołanie na cztery krańce świata. Cieśle zajęci pracą, nie usłyszeli jęku drzewa przepelnionego rozpaczą. Trzema zgrabnymi uderzeniami zbili potężny krzyż – znak haniebnej śmierci dla niewolników lub pospolitych przestępców. Po czym zaciągnęli go na dziedziniec, położony przed domem Poncjusza Piłata. Zapadł tam właśnie wyrok

Krzyż

.śmierci krzyżowej dla niejakiego Jezusa z Nazaretu. Kiedy skazaniec chwycił narzędzie własnej tortury i śmierci, dębowe drzewo krzyża ocknęło z letargu. Z ubiczowanego ciała bił żar niepojętej miłości. Dąb w jednej chwili zapomniał o nieziszczonym marzeniu, czuł, że te kilka chwil, to najważniejszy czas w całym jego życiu. W miarę jak słabły siły Jezusa, a ciało Jego raz po raz osuwało się na ostre przydrożne kamienie, dąb coraz bardziej goręcej prosił, by przyjaciel wiatr poderwał go do lotu niczym ptaka. Gdy ciało Syna Bożego zawisło na krzyżu, a tłum ciekawskich rozszedł się do domów, na Golgocie słychać było płacz Matki Chrystusa. Wraz z Nią szło dębowe drzewo krzyża, nie przeczuwając jeszcze, że w tym znaku przetrwa do końca historii świata

4. Wspólne odśpiewanie pieśni <https://www.youtube.com/watch?v=RrV09CMklvI>
"Zbawienie przyszło przez krzyż"

5. Interpretacja fragmentu z Pisma Świętego

Krzyż

Mk 8,34-37

„Potem przywołał do siebie tłum razem ze swoimi uczniami i rzekł im: «Jeśli kto chce pójść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i niech Mnie naśladowuje! Bo kto chce zachować swoje życie, straci je; a kto straci swe życie z powodu Mnie i Ewangelii, zachowa je. Cóż bowiem za korzyść stanowi dla człowieka zyskać świat cały, a swoją duszę utracić? Bo cóż może dać człowiek w zamian za swoją duszę?».

6. Wspólne tworzenie wezwań do Litanii do Drzewa Krzyża. Uzupełnienie zdania

“Drzewo Krzyża,.....
..... bądź uwielbione!”

7. Podsumowanie zajęć i rundka końcowa - każdy z uczestników kończy następujące zdanie:

Dzisiaj zabieram ze sobą...

.....

.....

.....

.....